

Felip ens va fer sospirar a tots.

simpatia fou Lorena Vaquer, que ens llegí un poema que li havia dedicat el seu amic Sebastià Saura. El proper autor que ens deleità amb les seues composicions

Sebastià, posant-li passió.

Les persones que les recitaren foren Carmen Barreda i Àngela Escof. Ambdues poesies em ficaren la pell de gallina pel seu llenguatge selecte i per la gran quantitat de sentiments que

Roger Díaz, suggerint intimisme.

fou Benjamí Barberà, persona que a mi, personalment, em sorprén cada dia més. Jo, com antiga alumna seua, coneixia la seua afició pels molins i l'agricultura, però mai m'haguera imaginat que fóra capaç d'escriure unes poesies tan plenes de sentiments com aquestes.

Francisca Llopis, l'espontaneïtat.

contenien, però també contribuï prou a aquesta sensació el violonxel que les acompanyà.

Seguint a les poesies de Benjamí, llegiren les seues els dos únics autors que no eren del poble: Joan Baptista Campos i Josep Porcar.

Francisca Forés, el vers covarxi.

Lorena, simpatia i alegria.